

ΤΙ ΓΙΝΕΤΑΙ ΔΙΑ ΤΗΝ  
ΠΡΕΣΒΕΙΑΝ;

Γεννα

Πρεσβεία

Έθνοι

Θ. Η. Περικλής

Π. Κωνσταντίνος

Henry B. Miller

παφός

Ἡ ἐρώτησις αὕτη κατέστη λίαν κοινὴ ἐν πάσῃ πόλει καὶ χωρίῳ καὶ παρ' ἀπάσαις ταῖς τάξεσι τῆς Νήσου οὐδεὶς δ' ἀτυχῶς ἔχει τὴν εὐκολίαν νὰ δώσῃ ἀκριβῆ ἀποκρίσιν ἱκανοποιούσαν τὴν ἀπαιτήσιν τῶν ἐνδιαφερομένων.

Ἡ ἀναχώρησις τῆς πρεσβείας συνωδᾷ τῇ ἐπιθυμίᾳ τῆς Κυβερνήσεως ἀνεβῆθαι διεδέχθη δὲ τὴν προηγουμένην ἀκατάσχετον ζέσιν ψυχρὰ φρένια. Ἐξέλειψαν ἄρα γε οἱ λόγοι τῶν παραιπόνων; ἢ εἴμεθα καὶ οὕτω ἄσπικτοι καὶ ὑπολείπεται μόνον ἡμῖν νὰ προπέμψωμεν εἰς τὸ ἀτμόπλοιον τὴν εὐοίωνον ἀντιπροσωπείαν μᾶς; ἢ ἐπέδρασε καὶ ἐπὶ τῆς ἐνεργείας ταύτης ἡ πλήρης ὀκνηρίας θερμὴ τοῦ ἔτους ὥρα; Τὰ πρῶτα ἀντικρούομεν παραδεχόμεθα δὲ τὸ ὕστατον ἅτε γινώσκοντες ἐκ πείρας ὅτι ἡ ἰδιοσυγκρασία ἡμῶν παρέχει συνθηκὰς εὐμενεῖς διὰ τὴν ἐπίδρασιν ταύτην τῆς ἀτμοσφαίρας. Ἐὰν τὸν γενικὸν τοῦτον κανόνα ἡκολούθει καὶ ἡ δυσπραγία τοῦ τόπου ἠθέλομεν εἶσθαι κάπως δεδικαιολογημένοι ἀλλὰ τοῦτο δυστυχῶς δὲν συμβαίνει οἱ δὲ εἰσπρακτορες ὁσημέραι καθίστανται δραστηριώτεροι. Ἡ ἐν γένει κατάσταση τοῦ τόπου ἐπιτάττει ἕθεν τοῖς ἀρμόδιοις νὰ μὴ καθεύδωσιν ἀλλὰ νὰ συνεχίσωσι καὶ συμπληρώσωσι τὴν παρασκευὴν τοῦ ἐπιτυχῶς ἀρξαμένου πελάγους ἔργου.

Χρήματα, εἰς αὐτὰς, εἰς ἀπρά-  
 χθησαν καὶ μολονότι καὶ τὰ ἐρ-  
 γον τῆς εἰσπράξεως, δὲν θεωρεῖ-  
 ται ἀποπερὶ λωμένον οὐδ' ἐσπα-  
 ρές, ἀναστὰς τις νὰ πείσῃ ὅτι πρὸ  
 σημείον ταῦτα δὲν ἐμπνέει φόβους  
 διὰ τῆς ἀποτυχίας τοῦ σκοποῦ,  
 ἀλλ' ὑπολείπεται εἶναι ἀξίαν λό-  
 γου λεπτομερῶς οἷον ἡ ὑπογρα-  
 φή τῶν πλεονεξουσίων τῶν ἀνα-  
 πρῶτων, ἡ ἀναγκρῶσις καὶ ὑ-

πογραφή τοῦ ὑπομνήματος ὑπὸ  
 τῶν ἀνὰ τὴν νῆσον διαφόρων ἐ-  
 πιτροπειῶν, ὅπερ μέχρι σήμερον  
 μόνον τοῖς συντάξασιν αὐτὸ δια-  
 τελεῖ γνωστόν, ἡ πλήρης συνεν-  
 νόησις μετὰ τῶν ὀθωμανῶν διὰ  
 τὸ κοινὸν διάβημα καὶ τέλος ἔ-  
 πειθ' ἡ διάφοροι ἀνεφύησαν γινώμαί  
 περὶ τοῦ χρόνου τῆς ἀναχώρησε-  
 ως δὲν ἀκριβῶς νὰ προσδιορισθῇ  
 οὗτος μεταξὺ τῶν ἐπιτροπειῶν  
 τῆς νήσου.

Οἱ ἀξιότιμοι κκ. Θ. Μ. Περι-  
 στιάνης καὶ Π. Κωνσταντινίδης  
 ἐπεσκέψαντο ἐπὶ τούτῳ τὴν Α.  
 Ἐξοχότητα ἀλλ' εἰς οὐδὲν ἐφθα-  
 σαν ἀποτέλεσμα. Ὁ δισταγμὸς  
 μελῶν τινῶν τῆς πρεσβείας ὅ-  
 πως ἀναχωρήσωσι τὸν Νοέμβρι-  
 ον δὲν εἶνε βεβαίως ἀδίκος διότι  
 τό τε ταξίδιον καὶ ἡ ἐν Ἀγγλί-  
 α διαμονὴ κατὰ τοιαύτην ἐπο-  
 χὴν δὲν διατελοῦσιν εὐχάριστα  
 ἀλλ' ἀποῦ, ὡς ἐβεβαιώθη ἤδη, αἱ  
 θύραι τοῦ ἀγγλικοῦ κοινοβουλίου  
 ἀνοιχθήσονται τὸν Νοέμβριον,  
 συμφέρει πλέον νὰ ἀποφύγωμεν  
 ἐφ' ὅσον εἶνε δυνατὸν πᾶσαν ἀ-  
 ναβολὴν συμμορφούμενοι μὲ τὴν  
 πρόσκλησιν τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν τούτοις τούτο εἶνε σκέψις  
δευτερεύουσα ἥτις δύναται· νᾶ  
σύζητηθῇ μεταξύ τῶν ἀρμοδίων,  
ἐκεῖνο δὲ ὅπερ ἡμεῖς ἀνελάβομεν  
νᾶ καταστήσωμεν γνωστὸν εἶνε  
ὅτι· δὲν πρέπει πλέον νᾶ γάνηται  
καίρος πρὸς ἐκτελεσὶν τῶν ἀνω-  
τέρω καὶ παντὸς ὅ,τι τείνει εἰς  
τὴν εὐδόκιμον συμπλήρωσιν τοῦ  
ὑπὸ αἰσίοις αἰωνοῖς ὑπὸ τοῦ Κυ-  
ριακοῦ λαοῦ ἐνεργηθέντος καὶ  
ἀνά τὴν ἀκαταλείπην ἀντηγήσαν-  
τος ταύτης διασκήματος.

Ἰσως δὲ συγκρινθῇ καὶ ἡ γεί-  
των πόλις ἡμῶν· Ἡφρας· ἥτις  
μόνη πᾶρά πᾶσαν σποροδοκί-  
αν μέχρι νῦν· εἰδεχθεὶς αὐτὴν  
γνωστον· ἀδράνεια· ἔχρησθη  
μερὸν τὰ διαμέριστα· τὰτα εὐ-  
δεμειν κατεθάλεν· ἀνδραγάτην ἡθι-  
κὴν ἡ ἕλικήν· ὑπὲρ πρυμνικοῦ  
τούτου μέτρου· ἀδικῶμεν ἴσως  
τὸ ἀσχετρίσμα· ἀπὸ πρυμνικοῦ  
τούτου παραπόνου διότι οὔτε ἀ-  
πόπειρα καὶν ἐγένετο ἐκ μέρους  
τῆς ἐκεῖ ἐπιτροπῆς ἀλλὰ σχετί-  
ζεται ἡ εὐθύνη τῶν ἐκλεγόντων  
μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν καὶ ἐλπίζο-  
μεν ὅτι εἰς τὸ μέλλον ἀπὸ κοινοῦ  
θὰ ἀναπληρώσωσι τὴν ἐλλειψίν  
των.

A.